

og det vil ogsaa erindres, at dette Forslag ikke fandt nogen gunstig Modtagelse hos dette Ting's Flertal. Vi have ikke siden fundet Anledning til at frasælde vore Anskuelser paa dette Punkt. Vi mene vedblivende, at Tanken om Industrikonfulenter er upraktisk. Jeg finder naturligvis ikke Anledning til at komme tilbage til den Argumentation, som jeg paa Udvalgets Flertals Begne gav ved 2den Behandling. Hvad der her forlanges, er noget andet; det er et Tilskud til Foreningens Virksomhed i Almindelighed. Foreningens Virksomhed har i de senere Aar faaet et meget større Omfang end tidligere, navnlig derved, at der ind under Foreningen er gaaet en Mængde smaa Haandværkerforeninger, blandt andet ogsaa Landhaandværkerforeninger. Disse Foreningers Kontingent er meget ringe, og deres Tilskud til Fællesforeningens Virksomhed har været saa godt som forsvindende men det Merarbejde, de give Foreningen, har været meget betydeligt. Foreningens Status er derved meget forringet, ogsaa fordi dens Udgifter paa anden Maade ere blevne større, idet den ikke længere gratis kan faa Lokaler i Industriforeningen, og fordi dens Udgifter til Sekretær og Administration i det hele taget paa Grund af forskellige personlige Forhold er bleven forhøjet. Dertil kommer, at Foreningen gerne, da Tanken om Industrikonfulenter maa antages at være bortfalden, ønskede at kunne have noget til Raadighed til Undersøgelse af Afætningsforhold i Udlandet og til at vejlede Foreningens Medlemmer med Hensyn til disse Afætningsforhold. Ser dette fra Foreningens Side paa en saadan Maade, uden at der ansættes særlige Industrikonfulenter, støttede af Staten, kunne vi ikke fra vor Side have noget at indvende derimod, men maa anse det for et sundt og naturligt Bed af Foreningens Virksomhed at vejlede sine Medlemmer om Afætningsforholdene i Udlandet, for saa vidt Foreningens Bestyrelse kan gøre det ved de Oplysninger, de kunne tilvejebringe. Men naar Ministeren der stiller Forslag om en Bevilling af 10,000 Kr., har Udvalget ikke ment at kunne tiltræde det, da det staar i et for stort Misforhold til Størrelsen af det Kontingent, som betales af Foreningens Medlemmer, det er nemlig kun 5—6,000 Kr., men man har ment, at det paa dette Omraade som over for andre Foreninger ikke er rigtigt at tage Munden flet saa fuld, og Udvalget er derfor enedes om at nedsætte Summen 10,000 Kr. til 5,000 Kr. Endringsforslaget under Nr. 192 er stillet af Indenrigsministeren, og tiltraadt af Udvalget, Det gaar ud paa, at Summen 2,000 Kr.

til uformuende Stomagersvendens Uddannelse i en Jagtskole i Kjøbenhavn forhøjes med 500 Kr., men saaledes at der af det samlede Beløb, 2,500 Kr., altid skal anvendes 500 Kr. til hele og halve Fripladser. At denne Skole fyldestgør sit Formaal paa en smut Maade, derom har Udvalget overbevist sig paa forskellige Maade, og der er heller ingen Tvivl om, at der inden for Stomagerfaget er stor Interesse for Skolen, hvad der fremgaar af forskellige Henvendelser, som flere ærede Medlemmer vistnok have faaet, og af Udtalelser fra forskellige sagkyndiges Side. Dertil kommer, at det ikke gælder om denne Skole som om Garvernes Jagtlaboratorium, som omtales her under Nr. 194, at den ikke støttes kraftig af Faget selv. Stomagernes Jagtskole er sat i Gang ved Tilskud fra Faget selv og holdes i Gang blot med de Beløb, som hyses af Eleverne. Her er altsaa Tale om en kraftig Selvvirksomhed for et Formaal, som fortjener Støtte. Med Hensyn til Garvernes Laboratorium er der ikke fremkommet ny Oplysninger, som have kunnet paavirke Udvalgets Stilling fra 2den Behandling. — Endringsforslagene under Nr. 195 og 196 gaa ud paa at give ekstraordinært til de tekniske Skoler i Kjøbenhavn og Kjøllerup den sædvanlige Art af Tilskud til saadanne Skoler, beregnet efter de sædvanlige Regler, og jeg finder derfor ikke Anledning til at opholde mig videre derved. Endringsforslaget under Nr. 197 er tiltraadt af Udvalget og motiveret i Bilagene.

Jeg kommer nu til de Forslag, som Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), har stillet under Nr. 198 og 199. Denne Sag er jo allerede fra Efteraaret af drøftet Landet rundt i Anledning af de store Andragender, der ere indgivne fra 8—900 Land- og By-Kommuner, og jeg tror derfor, at det vil være overflødigt her at komme yderligere ind paa denne Sag, som i Virkeligheden ogsaa er meget simpel og let overskuelig. Kommunerne have haft det meget vanskeligt med Hensyn til Alderdomsunderstøttelser i det første Aar, og det ligger i, som naturligt er, at denne Sag, saa længe der kun staar 1 Mill. Kr. til Raadighed fra Statskassens Side, vil være ret tung og vanskelig at føre igennem for Kommunerne. Saa godt som hele Udvalget har derfor ment, at her var Grund til at gaa ind paa Kommunerne's Andragender om, at det Beløb, som ikke brugtes i det enkelte Finansaar, men stod opført paa Finansloven for vedkommende Finansaar, maatte oversføres til det næste Finansaar til An-